

[Socialministeren.]

Når der i § 6 i lovforslaget om styrelsesforholdene tales om det sociale udvalg, der skal klare de sociale, sundhedsmæssige og arbejdsmarkedsmæssige forhold, fremgår det ganske klart af lovforslagets bemærkninger til § 6, at det er ikke tanken hermed at tillægge kommunen nye opgaver af arbejdsformidlingsmæssig art. Dette brede udvalg kan komme i funktion, hvis f. eks. en by rammes af uforudset arbejdsløshed, der giver større vanskeligheder, således at der bliver brug for en samlet indsats; det står ganske klart i bemærkningerne til lovforslaget, at det er en sådan situation, man tænker på.

Flere af ordførerne har været inde på spørgsmålet om oprettelse af en central social styrelse, og flere har i denne forbindelse kommenteret de forslag, der foreligger med hensyn til den kommende administrative opbygning af statens åndssvageforsorg.

Jeg vil begynde med at understrege, at det står klart i kommissionens betænkning, at man går ind for, at også åndssvageforsorgens administration skal høre med i den kommende centralstyrelse. Jeg ser heller ikke, at der på dette punkt er taget forbehold, og jeg håber derfor, at hr. Niels Mørks udtalelser om, at han eller socialdemokratiet ikke umiddelbart kunne gå ind for en overflytning af åndssvageforsorgens opgaver, gik på en overflytning til amterne, medens jeg netop efter forhistorien og kommissionens udtalelser må gå ud fra, at man derimod er indforstået med opbygningen af socialstyrelsen.

Til flere andre ordførere vil jeg sige, at regeringen vel siger, at man principielt mener, målet må være en overførelse af opgaverne til amtskommunal løsning, ligesom man gør på andre områder med statshospitaler og ortopediske hospitaler osv., men at det klart siges, at det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at tage stilling til, hvornår det kan ske. Man fremhæver også på linje med kommissionen, at det må forudsætte en mere ensartet udbygning i hele landet. Det afgørende i denne forbindelse er dels, at vi først finder frem til en standard, så en sådan overflytning vil være forsvarlig, dels det rent principielle, at åndssvageforsorgen varetager opgaver, som også skal varetages for andre grupper af befolkning,

sygehusbehandling, undervisning, beskæftigelse i beskyttede virksomheder, socialrådgivning og behandling på plejehjem. Det er opgaver, som i fremtiden i stor udstrækning netop vil blive varetaget af kommuner og amtskommuner, og derfor er det et spørgsmål, om det hænger harmonisk sammen med ønsket om at ville normalisere de åndssvages tilværelse at fastholde, at deres tilsvarende problemer på længere sigt fortsat skal løses af en bestemt forsorg, i stedet for at samfundets almindelige serviceorganer også kan tilbydes til i hvert fald en gruppe af dem.

Under udvalgsarbejdet, som jeg altså er indforstået med der må blive den fornødne tid til, har man naturligvis også mulighed for at vurdere sygekassernes helsetanke, så meget mere som socialdemokratiets ordfører, hr. Niels Mørk, sagde, at han også ønskede en mere smidig og forenklet forvaltning, men jeg må have lov til at stille det spørgsmål, som jeg var inde på før: kan man finde en hensigtsmæssig administrativ opbygning, så længe man skiller nært beslægtede opgaver ad?

I anledning af hr. Valbaks direkte spørgsmål, hvorvidt funktionærer, der er ansat i sygekasserne, får mulighed for at overgå til beskæftigelse inden for det kommunale system, kan jeg henviser til, at jeg selv udtrykker håbet om, at det må blive resultatet. Hvis resultatet bliver, at vi fra 1973 skal have en kommunal sygesikringsordning, vil jeg da gerne give tilsagn om, at vi fra socialministeriets side, i det omfang vi kan, vil bidrage til, at også sygekassernes funktionærer får tilbud om den uddannelse, som bliver nødvendig i de kommende år.

Fru Grethe Philip var enig i, at statens åndssvageforsorg burde indgå i den kommende socialstyrelse, og jeg kan blot sige, at jeg også er indforstået med, at der må være en lang overgangsperiode. Det, der blev anført med hensyn til, hvordan man skulle bygge administrationen op i socialstyrelsen, forstod jeg sådan, at fru Grethe Philip mente, at der vedrørende klientbehandlingen og klimaet på arbejdspladsen var så specielle problemer, at det måske tilsagde en særskilt administration. Jeg kan blot svare, at det må man naturligvis vurdere og se, hvordan det er foreneligt med de øvrige tanker om en koordinering. Jeg kan